

forslag saaledes smaa og faa, er til Gengæld de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, af ret indgribende Karakter. De gaar nemlig ud paa at indsnævre Lovens Ramme og derved udelukke en hel Del Børn fra Tilsyn. Man foreslaar saaledes, at Plejetilsynet bortfalder med det 14de Aar. Baade i det oprindelige Lovforslag og i det af Børnelovskommissionen udarbejdede Forslag havde man fastsat, at Tilsynet skulde strække sig til Barnets 15de Aar med undtagelsesvis Udvidelse til det 18de Aar. Naar man tager det 15de Aar som den Alder, hvortil der almindeligvis burde føres Tilsyn med de Forhold, under hvilke Børn lever, er det jo ikke tilfældigt valgt, idet det er den Alder, som man nu om Dage almindeligvis betragter som den egentlige Barnealders Ophør. Udvidelsen af Tilsynet til det 18de Aar vil i særlig Grad kunne faa Betydning, hvor det drejer sig om et enten i legemlig eller aandelig Henseende særlig svagt udrustet Barn eller ungt Menneske. Overfor disse er jeg ganske sikker paa, at der i adskillige Tilfælde øves Misrøgt f. Eks. ved, at man lægger alt forsvært Arbejde paa deres Skuldre, eller ved, at nogle Mennesker føler en indre Tilfredsstillelse ved at kunne vise deres legemlige eller aandelige Overlegenhed overfor dem. Jeg tror, at det rent talmæssig set ikke vil betyde nogen større Byrde for Tilsynet at opretholde Adgang til at føre Tilsyn i disse Undtagelsestilfælde, og man vil derved komme de særlig grelle Tilfælde til Livs. Jeg anbefaler derfor mine Meningsfæller at stemme imod den første Del af det af Flertallet under Nr. 2 til § 1 stillede Ændringsforslag. Ligeledes maa jeg anbefale at stemme imod den anden Del deraf, der gaar ud paa, at Tilsyn med Børn, der lever hos Mødre udenfor Ægteskab, kun skal føres til det 7de Aar i Stedet for de oprindelig foreslaaede 15 Aar. Nu skal jeg villigt erkende, at man ved at tilføje Bestemmelsen om, at Tilsynet, hvor det skønnes nødvendigt, kan udstrækkes til det 14de Aar; har taget en Del af Brodden væk fra dette Ændringsforslag, men den Ventil, som man her har sat, kan jo dog kun komme til at virke for Fremtiden, idet den ikke kommer til Anvendelse overfor de Børn, som ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 7 Aar. Selv om man vilde lægge den Fortolkning ind i dette Ændringsforslag, at selv om Børnene ikke har været under Tilsyn før det 7de Aar, vil de, naar det skønnes nødvendigt, kunne komme under Tilsyn i en senere Alder, vil det dog ikke virke paa den rationelle Maade, som naar man allerede ved Lovens Ikraft-

træden drager alle ind under Tilsynet. Jeg vil gerne spørge de ærede Forslagsstillerne eller den højtærede Justitsminister, om det er deres Mening, at man vil kunne fortolke Bestemmelsen saaledes som af mig her nævnt.

De her omtalte Ændringsforslag kan kun betragtes som Forringelser af det oprindelige Lovforslag, hvor meget man end fra Flertallets Side vil motivere dem med, at man har villet gøre Lovforslaget bedre ved at skabe et mere overkommeligt og derfor mere effektivt Tilsyn. Det er naturligvis en daarlig Trøst for de Børn, som kunde trænge til at komme ind under Lovens beskyttende Vinger, at der er et Mindretal, som til Gengæld faar et saa meget bedre Tilsyn. Jeg tror, at det vilde have været muligt at skabe et virkelig godt Tilsyn, selv om man havde draget et langt større Antal Børn ind under Loven. Der kan da højst være Tale om et Penge-spørgsmaal. Lovforslaget hjemler jo Ret til at antage lønnet Medhjælp, hvor det borgerlige Tilbud ikke slaar til. Ganske vist har man gjort det saa besværligt som muligt, idet Kommunerne ikke alene skal afholde alle Udgifter, men desuden skal have Justitsministerens Sanktion. Kommunerne er i Øjeblikket spændt endog meget haardt for; men Spørgsmaalet er, om det virkelig gode Tilsyn med Børn bør høre til de Opgaver, som man kan skyde fra sig, desuden, om det ikke i høj Grad bør være Staten, der overtager Børneforsorgen. Thi selv om man ser bort fra den rent humane Side af Sagen og kun ser paa, hvad der tjener Samfundet, Samfundet, der jo er interesseret i, at dets Medlemmer ikke misrøgttes i en saa tidlig Alder, at de kan faa Men af det hele Livet igennem og derved kommer til at ligge Samfundet til Byrde, forekommer det mig rigtignok, at Staten har baade en større Pligt og Interesse i dette Spørgsmaal end Kommunerne.

Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig lade mig nøje, idet jeg forbeholder mig at komme tilbage til Sagen ved tredje Behandling.

Marie Hjelm: Lovforslaget om Tilsyn med Børn har ikke haft en saa let og glat Gang gennem Udvalget, som man havde kunnet vente efter Udtalelserne ved første Behandling. Der er i denne Rigsdags-samling i Udvalget sket det temmelig uheldige, at den højtærede Minister, hvis Lovforslag det dog er, er blevet forladt af begge sine Regeringspartier og nu kun staar med Støtte fra Oppositionspartierne. Hvis